

HOPP MITT I LIDANDET

Vi kan inte ignorera lidande. Människans liv har alltid kantats av svält, krig, naturkatastrofer och sjukdomar. Att möta grymhet i olika former är mycket förödande. Många kämpar i vardagen med ekonomiska svårigheter och relationsproblem. Proportionerna i orsakerna till lidandet varierar, men känslan är alltid lika obehaglig. Lidandet och viljan att överleva är universella upplevelser som vi i dag är mycket medvetna om i hela världen.

Lidandet väcker många frågor. Hur länge ska jag orka? När tar lidandet slut? Varför är hjälpen inte tillräcklig? Var är Gud? Oberoende av vem eller vad som orsakar lidandet sätts vårt hopp på prov. Förväntningarna på framtiden blir mörka och försvinner kanske helt i alla våndor som känns oändliga. Då känns det viktigt att ta fasta på även små tecken på hopp.

Fastetiden före påsk öppnar den kristna trons perspektiv på lidande. Vi undviker inte och håller inte tyst om saker som kastar skuggor över vårt liv. Vi försöker inte bortförklara dem med förnuftiga synpunkter. Vi möter dem öga mot öga, eftersom hoppet ständigt är med oss. Hoppet bär oss fram till den stund då lidandet inte längre existerar.

Fastetiden kulminerar i stilla veckan. På Jesus väg till Golgata kommer många tunga känslor fram, så som agg, hat, rädsla och desperation. På långfredagen är mörkret som störst när Jesus hänger på korset och ropar: *Min Gud, min Gud! Varför har du övergivit mig?*

Jesus våldsamma död är emellertid inte slutet på allt. Påskens budskap är att Jesus har uppstått och att döden är övervunnen. Om döden alltså inte får sista ordet finns det hopp för alla som lider. Därför firar kristenheten påsk igen, livets stora fest.

Jag önskar dig en fin och glädjeric påsk!

A handwritten signature in blue ink that reads "Tapio Luoma".

Tapio Luoma
Ärkebiskop
Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland